

ՀԱՆԴԵՍ ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

ԵԽԻԹԻՊԻԴԵԱՅ

Ա. Դ. Ե Ր Ս Ա. Ի Ո Ւ Ք Ո Ղ Բ Ե Ր Գ Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

ՊԱՏՃԱՌ ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԵԱՆՍ

Եւթանեքին իշխանք արգեանք անկեալ ընդ պարսպոք թէրայեցւոց, կային անթազ; Եւ քանզի աստուածավրէժ պատուհաս համարեալ էր յայնժամ արտաքյ գերեզմանի մնալ դիականց, և միանդամյն նախատինք մեծ ընտանեացն; — վասն զի կարծէին հեթանոսքն՝ Եթէ հոգիք անթազ մարմոց յածեալ թափա սիցին ժամանակս ինչ զափամբք Ստիւք գետոյն; — վասն այսորի մարք անկելոցն այնոցին եկին 'ի միամին առ թէսեւա՝ Ալթենացւոց թագաւոր, հայցէլ 'ի նմանէ թիփունս օգնականութեան 'ի թաղել զգիակունս, զի մի արտաքյ շանց և գաղանաց լինիցին կերակուր: Այս ինչ նոցա հասեալ յնչեսինա՝ հանդիպէին մօր թէսեւսի կմրայ, 'ի ժամանակի՝ յորժամզոհ մատուցանէր Ծեմետրէայ: Կանայքս այսորի մարք անկելոցն 'ի թէրէ, և որդիք նոցա՝ են անձինք պարուս, ուստի և զանունք ընկալաւ՝ Աղերսաւորք՝ ողբերգութիւնս այս Եւրիպիդէայ:

Թէսեւսի խոնարհեալ յազաւանս նոցա՝ խընդրէ 'ի թէրայեցւոց զիփակունս եւթանցն այնոցիկ: և 'ի նըշկահէլ նոցա զհրամանն, խալայ զօրու՛ի մերայ նոցա, որոց 'ի պարտութիւն մատ-

նեալ յերեսաց Թէսեւսի տանյետս զիփակունս սըն, զորս թափեալ նորս և մեծաւ շբով այ թաղել Եւադնէ, անայր մնացեալ յեւթանց անտի 'ի Կապանեայ, որկանէ զանձն 'ի խարցյկ անդր առն իւրոյ:

Մէծաշուրք էր հանդէսյուզարկաւորութեան, որպէս և ոճ ողբերգութեանս այսմիկ վկայէ: որով և յարգանք հնոցն հեղենացւոց վասն գերեզմանաց: զի Թէսեւս ինքնին կայ և պաշտպանէ զօրէնս չիրմաց:

Ողբերգութիւնս այս ընծայեցաւ 'ի մեսարանի առ իշխանաւն Անախիպոնեաւ, չորեքհարիւր և ութենասն ամաւ յառաջ քան զիրիսառս: յորժամզ գեռ ևս 'ի հաստող էր պատերազմն Պէլոպոննեսայ, Արդիացիք և Լակետեմնացիք գանչ ինազարութեան հռէին ընդ մեմանս, վասն որոյ և բազում ինչ զբաղաբային իրաց է տեսանել յողբերգութեանս աստյառ միկ:

Հանգէսն է յԱլեսին. և պարն յարգիուհի կանանց, որ կորուսին պարդի իւրեանց 'ի թէրէ:

Ա Ն Զ Ի Ն Ք

ԷԹՐԱ, կին Թեսեւսի.

ՊԱՐ արքիուհի կանանց.

ԹԵՍԵՒՍ, թագաւոր ԱՅԵՆացւոց.

ԱԴՐԱՍՏՈՍ, աղաջաւոր առ Թեսեւս.

ՔՄՐՈԶ.

ՀՐԵՇՏՈՎ.

ԵՒԱՂԻՆԻ, կին Կապանեայ՝ մոյ յիշանացն
անկելոցն ՚ի Թերեւ.

ԻՓԻՍ, հայր Եւադնեայ կնոլն Կապանեայ.

ՄՈՒԾՈՒԿ.

ԱԹԵՆԱԱ աստուածուհի.

ԷԹՐԱ, ՊԱՐ, ԱԴՐԱՍՏՈՍ, ԵՒ ԿԱՆԱՑ ԵՒ ՄԱԿՏԱ

ԷԹՐԱ

Երկրին Եւէսինեայ դու պահապան Դեմետրէ,
Եւ որ կուր ՚ի առեւրա ըսպասուոր զիցուհւոյն,
Թեսեւսայ իմոյ որդւոյս և ինձ նըսաստ եղերուք,
Քաղաքին ևս ԱՅԵՆայ, և աշխարչն Ովութէայ,
Ցորումզին ՚ի բարերաստ կոյան ունոյց և զգունեաց.
Պատգաման Ապորու ասոյ հաստեաց զին լշեաց
Որդւոյն Պանդիոնի ՚ի հարմութեան զուգութիւն,
Ի սոսս հայեցեալ իմ ՚ի զառիցեալ պառաւունա,
Որ քեցեալ յապարանց արգիական աշխարհին՝
Ծածընկով իմով պատին աղերսաւոր սամարթիւք,
Զարտակու ախուցալ ցաւու ։ քանզի եօմանց ծընմուց
Ի շըրուն կարմէական անիւալ քալաց հօրամոն
Անդաւակ եղն ուրա ։ զոր իշմեցոցն արգեան
Ադրաստոս ան երեր, զի յանկածն լորդիայ
Մատինմատ անեւ ցանկայր զՊլինիկէ փակաստեայ,
Ըզինապան ։ և զանկեալս ՚ի սրոյ ճարակ զջիակւուն
Ընդ երերա հանգաւունել թազէլ կամին մաքը ոսցա.
Արգելուն բառաք աշխարհին, և բառաւոյ դիականց
Զոսն թոյլ, զասուանձն օրէն ապամաք արգեալ:
Ընդ առա աղբժիակի, և վլուս ՚ի նոյն ըզգանեալ
Նոյն նիւրնին աշքն յարտաստ համոյն թացեալ Ալրաստոս՝
Կոյ մընայ ըլուսերն և զիւր ըզէկը և զվարժար
Ըզմանարն հանեալ յորոց՝ զոր սասցեաց իւրովի ։
Մա լոզք յածուցանել զորդին իմ զիւյորդորէ ։
Գերենթափ դիոյ լինել կոմ աղերսիւք կամ զինու
Զօրութեամբ, և լիրին գերեզմանացն հայթայթիւլ:
Եւեթ զոյք յանձն առնեմ որդւոյս ինո՞ի գործէլ,
Քաղաքին և ԱՅԵՆայ ։ հասանէ ինձ կալ յերկիրս
Քաշուուփ ՚ի հարմուուն, յապարանցին իմ եկեալ
Ի շիրմին ասու աւասիկ, ուր յանէն իմ սափ անկանի
Ցորենց աստրահաս քրսումածան տոշնակալք ։
Սաղարթուց չուրդ զինե պահանդակապք են արձակք,
Ի հըրին աստուածնեաց ՚ի սուրբ բազմն զեգերիմ՝
Դեմետրի, Պերսեփոնեայ, և գալարին ազք իմ
Ընդ ամի պասաւելու և անորդեցոց պատցիկ ։
Պատուել ըլուրք զըսակի ։ և արձակեալ իմ ահա
Քարոյ զոք ՚ի քարոյքն կարգաւան իւ ըլ թեսեւս ։
Զի զնում սոց յերկրէ աստի հանց զա ՚ի բաց,
Կամ զարեր բարմենմաց հարին լոիցն առ աստուածն
Երեւալ բարեւալուոն ։ քանզի արանց աղագաւ ։
Երոն է զամենյն առանց կանոյ իմաստնոյ ։

ՊԱՐ

Պաղատիմ քեզ ալեւոր ։
Ի մեծաշուրջ սոյ ըզթանց .
Քըր ծնկովը թաւալիմ,
Ի մաեւսց լուծ զորդիս
Յուրուականաց, յօշատեալս
Ի լովիզու մահուանէ
Ի կոր քսյր գաղանաց :

ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՊԱՐՈՒՆ

ՊԵՂՐՄԱՀԾՔ ակնարկեմ՝
Զարտկամամբք շուրջ արտօռք,
Խորշամերես յայտն հարուակք
ի ճիրածաց և մագլոց։
ԶԲ է զի ոչ նըշմարեմ՝
Զորդիս մեռեալ իմ ի տան,
Եւ ոչ չիրիմ արկեալ միր։

ՊԱՅ ԵՐԿՐՈՐԴԻ

Դնար երբեմ, վեհց գու, սրդի,
Զառնաց անկորինս գլուխեցիք.
Տուր ինձ ըլքը միտաց խելզ։
Զի ցաւեն ինձ իրանունք
Վարմաց՝ որց ես ծընացն։
Հաւանեցն, աղաւեմք,
Գաւ զբարդիդ յախմենս,
Տալին ծոց իմ զրիսկունս,
Դալար մարմաց՝ ի չիրիմ։

ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ԵՐԿՐՈՐԴԻ ՊԱՐՈՒՆ

Ու արժանի, այլ հարկաւ
Եկի զարեալ ի բարինս
Այսաւուցից ասուսւածոց։
Արգոր է այս, և թէ քեզ՝
ի զօրութիւն, լաւ որդւովք
Սպորելըզմբք ձախողնս։
Արդ պաշտամի՛ յոշորդ գու թ
Բազկացս իմասւլըզի իմ,
Զի դիրկս արկից ըսմարմանվ։

ՊԱՅ ԵՐԿՐՈՐԴԻ

Գումարտակ ոյլ լաւական,
Կուծոց պար, և մեռամբք
Ծափ հարկանեն աղախմայք.
Եկուք, չարեցս ողբակիցք,
Եկուք, ցաւցս վրւսակիցք,
Ըլզար զայից գումարեաւ.
Յայտ զըսպիտակ միրանունս
ի գոյն բասօր արիւնէք.
Զի մեռելց յուղարկ շուք՝
ի կենանեացըն պատի։

ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՊԱՐՈՒՆ ԵՐՐՈՐԴԻ

Ակագուրդ այս ածէ զիս
ի հեծութիւնս բազմավիշտ։
Յարեակին զերդ վիմաց
Հոսի առու խօնաւուս,
Անուու և լի երգմայիւք.
Զի որդեկացն ի մահու.
Վիշտ և տանհայ ինչ առ մարս
Եղմացանէ. Էհ մեռեալ
Անփորկ կայք ի ցաւոց։

ԹԵՍԵԽԻՍ. ԷՓՐԱ. ՊԱՅ. ԱՐԴԱՍԱԾՈՑ

ԹԵՍԵԽԻՍ

ԶԲՆ ողբոց ազդին թեձ և մայիք բախմանցըն կըրեից,
Աշխարանըս մեռելց անդարմամոս յանդնագոց.
Գանդիւնս տհարդէ, մինչ յարհարաց ընդունուզ։
ԶԲ արդեւք մայրն իմ եղմէ, զըրց ընդ հետո իսկ դպի.
Ժամն ձիգս յորմէ հետեւ եր բացական ի տանէ։
Զինց արդեւք, նորմացան բաեց թել ըզիսապաշարեն,
Ըզմուրին իմ զառանցեալ որ կայ բագնին առընթեր.
Եւ կնասոս օտարականն այլ ընդ ալոց ըզտածեալ,
Զի առաջան վատելց թափի արտօռ ի գետին.
Վարուք նոցս և պատմն նանք ոչ ի դեպ ինչ տաճարիս։
Այսոքին վինչ, մի մայր, զու թե աստիճ գուշակեաւ,
Վաստացից և ես ունին, զի կասկածեմ նոր ինչ իրս։

ՀԹՐՈԱ.

Ո՛վորդեակ , մաքը են սոքա որդեկորոյսը զաւակոց ,
Ասկնացիկ՝ որ առ կազմեան անկան գըրունս դիտապառու
Եւթանց զըրագըլխաց , աղերսաւորք սազարթիւը
Զինև կան պահանորքք ըսրըլսնակի , ովք որդեակ :

ԹԵՍԵՒԻՍ

Ա.Ա.Հ.՝ ոք որ հեծեեէն իցէ 'ի դրունս այս ողորմ :
ԼԹՐՈԱ.

Աղբաստոս , որպէս ասեն , արգիսցուց իշխեցօշն :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Խոկ որ զերգաւ մանկըսի իշենս որդը ինչ նորա :
ԼԹՐՈԱ.

Ուրբեաւ , այլ արանց են անկելցն այն որդիք :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Առ իմ՛ ուրբեմ առ մեզ աղերսաւոր գան ձեռամբ :
ԼԹՐՈԱ.

Գիտեմքաջ զինոքին զայն ասացեն քեզ , որդեակ :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Ըզըեղ արդ , որ պճընաւոր 'ի քըրամիդո' հարցանեմ .
Ոգեսիր , համանեալ ըզգունիդ , ընկեա և ըզկոծս .
Զլնի ռւսակը զըրաւ թէ ոչ չըրթամբք մերկացիս :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Ո՛վ թեսեւս , լիժենացոց հողոյ արգայդ քաջայալլու ,
Ի քաղաքէ քումն ահս աղօթակեր էկեալ կամ :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Զինը ինւրանից 'ի իւընդիր , և յորպիսի իրաց պէսս :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Գիտեմք զկորըստարեր իմը ըշակատ մարտաւցեալ :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Զի լըսիկ և անշառաւ նոդ նըստաստան ու անցեր :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Կորուսի զարմն անդանօր զորդիցուց հշակապս :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Զայս օրինակ ոճիրս գիտէ գործել ձախող պատերազմ :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Ի սոցա մարմնոց խընդիր ելաւլցոայ 'ի քաղաք :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Հարցեր ինչ չերմաս քարոզմ՝ առ 'ի թաշել դիականց :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Ա.Ա.Հ.ետոյ չետուն ինչ թշուլ սոց սպանեալն էր ինքնին :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Եւ զինւրան ասեն ընդ քոյդ նըւիրական հայցուածոցդ :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Զինը այլ բայց յօգուտ չգիտոնն զիրեանց վարել բաղդ :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Զիըրաստուէ առ իս եկիր , թէ յոյլ ինչ պէտս և յուկամ :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Ըզմարմնս արդիացոց յազասութիւն զի հանցես :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Ուր Արգուն իցի ձեր , ափթէ 'ի զուր պանծասցի :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Ապիթաբեալ վըրիպեցաք , թէկանց արդ քեզ պազատիմք :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Այս լւկն իցեն քեզ կամք , թէ քաղաքիդ համբքէն :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Դանայեակը միահամուռ իրնդքեն 'ի քէն ըզթաղութ :
ԹԵՍԵՒԻՍ

Առ Բնւլ արդ զեւ թըն բանակըն մըրքեքր 'ի թեքէ :
ԱԴՐԱՍՈՍՈՍ

Փեսայից իմց կըրկին ձեռն ոզնութեան կարկառուլ :

ԹԵՍԵՒՆ

Զոյս արդեւք յԱլբիացւոց ընդքող դաստերս զուգեցեր :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Ու զարիւն տոհմացին ածի ի առև իմ'ի փառս :

ԹԵՍԵՒՆ

Զաղվակունն արդեւէիս արանց թկաց շաստեցեր :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Տիդեայ մին, և ըզման Պոլինկեայ թերացւոյ :

ԹԵՍԵՒՆ

Եւ յումնէ ի սիրոյ տուրեասիս յայս ածար :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Պատգամացն Ապոլոնի անհըրաժեշտ ասդրեալ զայս :

ԹԵՍԵՒՆ

Զբնէ գիւթեաց Ապոլոն, ի գուգութիւն առալ ըզկոյս :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Ըղշոտերս իմշերկոսին տալ առիւճու և կընճի :

ԹԵՍԵՒՆ

Յինւ ուրեմնին մարթացեր բան զաստուածոյն առեշեռու :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Արք երկու փախըստէայք եկին առ դուր գիշերի :

ԹԵՍԵՒՆ

Ո՛ւ և, ասաւ արդ, քանզի զերկուց բարբառիս :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Զարթոյց նախ կատ Տիգեւս, Պոլինկես միասին :

ԹԵՍԵՒՆ

Այսոցին, զերբ գաղաւաց : Ըզքու զըստերս խառնեցեր :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Ի կըսուին՝ հանգուեատիս էին կըրկին ճիւաղաց :

ԹԵՍԵՒՆ

Ո՞րպէս ասս ըզշայրենի թողեալ ասհմանսին եկին :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Զի Տիգեւս վասըն արեան հարազարի եւ փախեաւ :

ԹԵՍԵՒՆ

Խակ որդին իդիպեայ երմու եթուշ ըզթերես :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Յանինից հօրն իւրոյ զի մի զեղբարյն ըսպանցէ :

ԹԵՍԵՒՆ

Խելք է արդարև կամակարուց պյու փախււս :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Այլ եղեալքն 'ի քաղաքին՝ ըզբարկայս զբզուէին :

ԹԵՍԵՒՆ

ՄԵ եղբայր նորին յընէց ընև թափեալ կողոպտէր :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Ի գատել եկի պյու, պյու ամենայ զուր ընդ վայր :

ԹԵՍԵՒՆ

Գընացեր առ հարցուկս, զինդերաց բոց զընեցեր :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Ո՛չ եղուկս, հալածես՝ ուր մեծապէս իսկ յանցեայ :

ԹԵՍԵՒՆ

Արդ գու ոչ, որպէս կարծեմ, վրասահ իցես ինչ յաստուած :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Եւ զինւ այլ. 'ի զեմուկս Ամփիարես գործեցի :

ԹԵՍԵՒՆ

Օրիակ զայս գիւրագոյն զիքն առ ի քէն անջատան :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Զի մանուկ մարդկան աղջուկ առ և տարաւ ըզինւ իմ:

ԹԵՍԵՒՆ

Փոխանակ խորհրդաց զանմասու թեռն լոգար հետ :

ԱԴՐԱՍՈՑ

Եւ այս՝ ըզագնահան յըրավորեանքն կորյս :

Այլ ող դու, նըրմասոց զարմանասանցդ գըլուի.

Խշնամդ. Աթենացոց, զի զամեթի հարեալ կամ՝
Անկանել առ սեւմ, փարել քոյին ըջընկովք,
Անորդիմծերունոյս՝ ի բարութեան ըմոլցնեալ.
Սակայն հարկ է տալ տեղի բազմադիմ արկածց.
Ապրեցն ըզենեալս, չարեացն ի գութ հոնարշեաց,
Եւ ըզմորցն զայտոփէ ըզնացեցց խնդպյեա,
Ուրիշն ի խոր ալի եղն յորուոց անաւակ.
Մինչև առ ժուժեցին զալյօսուր աշխարհ փոփոխել,
Զանդամնայ պատաւալ հազիւ սեւել հուզու քարտ,
Ի խորհուրդ ոչ Դիմեռեայ ըզպալուամնան կատարել,
Այս զի զմեռեալ թաղլուցն. որոց մնդ հուզ հատեալ եր
Խնացին ձեռանէ ի գամբարանս ինանեւ.
Խմաստունչէ մենասան ի տառապեալն ակնարկել,
Ազքարի առականեց ակընկառոյց կալ յաւագն,
Նախանձեալ զի կարասով հարեալ է սեր տարփաւոր,

Եվոր մերի ի կարեաց իցէ՝ մի զայլս անդունել.
Ասցես թերեալ դու ինձ. թողեալ զերիր պերուպեան
Առ իմշ յ Աթենացին բառնան զայս լուծ ծանրաբեան.
Զայս արդար այժմիկ քեզ պատասխանի զարձուցիք.
Սպարտիս անագործն իրը թնածածաւկ և ի բարու,
Խոյ այլը նըլիստեսակ և յոյին պէտու, զու սսամնադ
Խեն լոկ սասակ մեռնինցն ծանրութեան հանգարտել.
Ընդ աշէտավն խորպիտ, և է ի քեզ պյու առոյդ.
Պանձալի հովիւ ազակ. զի անհամար և անմիւ.
Առանց զարպըիմի կորեան երբեմն քաղաքինեար:

ՊԱՐ

Ցեղեղնեցմէն ես ըզնոյն բան զոր ասաց նա առ քեզ,
Ո Վ Թիեսեւս, գորավնչիր ըզմբր լուեալ եղկութիւնս :

ԹԵՍԻՆԾ

Ի պարքար ուրեք ընդ այլս անկայ բանից պյուգունակ.
Զի իշնեաց ոք բարբառեւ, եթէ չարիք յաշխարհի՝
Ցորդագյու քան թէ զրոտիս մաշկանացուաց են բաժին.
Այսպիսի ընդգէմբանից ես սոսիմի հակառակ,
Զի լուր քան ըզպախս առասացեալ են մարդկան,
Զի թէ էր ոյս այսպէս, և ոչ զարկ կըրեաք:
Եւ գովերզլուց որ ի դից ինեան մեզ շնորհեաց և կենցաղ
Հետի ի պղղացից դասանակն բարոյից.
Միոր խոհուն ետ նախ ի մեզ, անդուստ խօսից հըրելուակ
Ծզելուն հաստատեա՛ ձայն, հընչունն ազդարան.
Ծզարակ մըրգոց երկիր, յերկինց իլյոց ի սընունդ
Զըրեցն կաթըց շիճու՝ զի զաս յերկիրս տաճեօցէ,
Ռուգել զարգանդ երկիր, և առ նովա շընորհեաց
Ի տապյու ու ի ձինաբեր չարեաց անձին պաշտպանել.
Ծովալուն առաւս գընաց, զի տորեաս փոփոխնամց
Վաճառոց ընել մերանց որոց երկրին իցեն պէտոց:
Խոկ ոք ի գամմի մանըցան, և հաւասարեա գիտութ ու,
Կառուցեալ զախ ի հուր և ի թաղանթօ փորտեաց
Նըշնակեն մեզ հըմալք, կամ ի թթափլոց հաւաց:
Քանզի զայս օրեն ասուան ինեաց ես մեզ ի հըշտանս,
Մի ու իշնեն յըզփանք՝ որ նորիմիք ոչ շատանայն:
Փըբացուն մարգոյ քան զիս զանձայ մինել վեհագոյն,
Եւ ի մտսըն սոնքացեալ յաւակնութեան պերճանոք՝
Քան զաստուած միանանապյն անձամբ յանձնելը թըւիք:
Ի նոցին սակի և գու լիւալ մերած ի խելաց,
Ըզդուսերըն քոյին, կամակարեալ ըզպատզամն
Օտարաց ետուր կանայ, զի կենդանի են ասուանձ.
Եւ ըզզարմզ մենապան ընդ պիզի արիւն խանեցեր,
Քամամ՛ ոք աւերեք. զի է օրէն ինսատանց
Չարգար խանչերան նոր անքարակ ուղմէնիւլ,
Այլ ենթ ուղբելի մըրգանէ զրաբերասս.
Քանզի դից որոց բազգի հասարակաց է իշնան,
Զայն ըզէն ախտաբեալն ոչ զշատեան ի չարիս.
Հասարակ ընդ ծեմեւըն կորուսնեն միասէս:
Զամենայ արգիաթոց գումարտակեալ ըզնամբար

Օքքանոթինս հըմայից քերեալ յըմաց և պատրամ ,
Զաստածովք անցեր զանցեր , եգեր ընալին ըզբազոքն ,
Խմանկանց եւեալ հըմազորու որք ի փառաց մոխաւտնեալ
Առանց արդարութեան զըրդին յուշեն մարտի բօց ,
Դժմէն յաւեն և զոստան . Ե՛ որ ի զի գառելզարդ
Բանակաց կաւ . իշխան , Ե՛ որյաւերը զըրժուցիւալ .
Հաւհու այլու որ աղապատ , ոչ ըզիստաս ածեալ ինէն .
Ըսդ ամբոխն իմէն զինաս ուստիք հասցէ տուգանաց ;
Ալլոց երեք բարուրացեաց , որ երշանիկը երախիկը ,
Ցոյնչ ասկայս պիտինիք՝ բայց մըթերեւ յաճախ դյոյ .
Են և որոց մըր բնաս , և պարենին կարօտեալք ,
Դըմպինիք , և մեռեալ յախտ անհարին նախանձու ,
Որ խայլոցը արձակն միշտ յընչաւէտու՝ լարաչար
Լեռացաց յունց առաջ առամորդաց մոլց զնեալ .
Որ յերից կայ ի մէջ նա քաղաքիս վըրկութիւն ,
Պասուույ ըշբյ պահապան յօրինուածոց քաղաքին .
Ուրեմն նիդակակից և քեզ թիկանց լիմիցիմ .
Ջինա առ քաղաքիս բանս յօրեցից բարեմյն .
Երթ խընդաւլ զի ոչ առողի ինչ ըզմեսաւ քով աներ
Կարի թէ մէք ըզբազութեան նըւաճեացուք սաստիկապէս :

ՊԱՐ

Յանցեաւ դա , ի մասուոց հասակս մարգկան բռնեալէ ,
Ներեւյ թողութեան պէտք են տըխնզի հասակին :

ԱԴՐԱՍՏՈՒ

Առ բաժինէն , ով իշխան , ահօն հասեալ եկեալ կամք .
Անլու գատաւուր չարեացի իմց ինչ կամքմ .
Եւ ոչ , թէ գիտիցի մ զամձին ընկիր չ վահառուն ,
Ի քէն , իշխանդ , սաստիցիմ և պատուհան կըրեցից .
Միանց յօդն ենեացեաւ բայց թէ պատեհեւ կամք են քեզ ,
Յանձին կալցից է հարկէ . Ա զին ինչ այլ մարդիցիմ .
Այդ օն ենրութիւր , երթուք ի բաց , և տառեն
Ըզաւար սաղարթուց ուստ թող ընկիցիք ի եւսաց .
Ըզդիս և զերիիր , զաստաւունչին չնշազեաս
Վըկաց մեզ ըզինեմուր և զարփենոյն նաւագայթու ,
Զի՞ ի զուր և ի դրև ելին բոլոր պազատանք :

Դա որդի էր յելուպայ , և մէք յերկին պելըսեանց
Ըզդիոյ յերական ունիմք արիւն զոր և զու .
Զի՞ գործեւ . այնչափ սափոյթ , և վըտարեն ի հոզոյն
Զպառաւուն ունայնաւեան լըբալ յերեանց աղերսից .
Մի աղջ զի գաղանաց ևս կան միմուռք սպաւենք ,
Գերբուց բազիք իջ , և քաղաքի պի քաղաք
Ի յուզել ամրութեանց . զի՞ մարգկեղին կննցազումն
Զիք ինչ՝ որ ըշմախման յերանութեան տեհեց :

ՊԱՐ

Մերեւցիք , ով հէք , զՊերսեփոնեայ թող ըլլսեամ ,
Մերեւցիք , և գրկապնդ լըր ըչըւելովքն դրա ,
Զըրգաց գընացեց բառանւը զին , գալ եղուկ .
Զորս ի զրանըն կադմաց մանգամայն կորուսի .
Ո՛չ ինձ . առել զիս , յալդարկեցիք , տարսը զիս ,
Զգողդուու և ըհիմնեալ հաստատեցէ ըըրազուկ .
Աշա ի ծունկի , ով սիրելի , ով հյուսակաց յըլլացայ ,
Լամբանարհ , փայփայել ըզնունկոս քո իմ մենուրա .
Փոխանակ որուց ըն իս որ վըտագին եւմ . գըթա ,
Ողորմ հեծենան ես թափառուս յեղյեղիմ ,
Մի անթաշ թողցիք ի կուր զըրդիս ասոն զազանաց ,
Ակնարկն յակնանցիք զի արաստուզք և աւացեալք
Նիրին հայցն որուց առ քեւ յաները խնարհեալ :

ԹԵՍԵԽ

Զի՞ լսու , և զպատունքան ծանկոյթ զալօքդ արկանես ,
Հետոթիւք թերեւ արց ըզիկոտ փափուկ կեղյեն .
Անլու յիս ըզամ , մայր . ամբարդ ըզըւուիդ աղբեկ ,
Դըլու յարտառուեցյ հուպ առ բազաւս ինեմորի :

ԷԹՐԱ

Ան , ախ :

ԹԵՍԵՒՆ

Ու՞ի քեզ անկ է զոռոս աշխար եղեալ աղիսալ:
կթրն

Ո՛վկանալը լարաբաստք :
ԹԵՍԵՒՆ

Ու՞ի միացա եսդէհամարի :
կթրն

Գեղեցիկ ինչ քեզ արդեօք կամ քաղաքիդ զրուցեցից :
ԹԵՍԵՒՆ

Հանճարոյ բանս բազում անգամատեն և կանզը :
կթրն

Ամէկնձիռն խափանարար լինի բանից խօսելոյ :
ԹԵՍԵՒՆ

Զշպեկանս 'ի սիրելեաց ծածկել, կարծեմ, չէ ըմբռն :
կթրն

Քաւ յինէնիթէ լըսեցից. զի ապս մի դըրովել
Զլուսեթիւնս հարկեցայց որպէս թէ չէ լույ ինչ գործեալ:
Երկոցեալ՝ թէ չէ ինչ մարթ քաջաբանել և կընո՞յ,
Այս աշին և զգաբարք բանըը ապախան արարից :

Զասսաւածայն 'ի գեպ՝ որդեակ, ըզգուշանալ պատուիրեմ,
Գուցէ ինչ թիրեցից 'արհամարհէնալ ըզնորիմբ :

Յային ամենայն ուղղագոյն 'մարթ է 'ի մի յայս վրիպէլ:
Ուտոց թէ չէին ժըսպըհէլ որոյ կըրեալ զանիրաւս,

Դաջ ինչ ըզութիւնն պաշեալ էր իմ ապաքին :

Աւասիկ այս փոստ այդիկ ածեն և շոր քեզ, որդեակ,
Ու երկիւշ և ու մի ահ տայ ինձ լինել թելադիր :

Զգիծագործն 'ի մարդկանէ' և որ զրկին ըզմեռեալ
Ի շիրմին օրինաց և 'ի յուղարկ հանդիսից :

Խրովի գյոյն ձեռաւիր տանակոնել դէսկ է քեզ:

Զի ըզգարցու ելապական 'ի վեր 'ի վայր հարկանեն:

Այս է՝ որ ըզգալար կալեալ մարդկան պիտ ունի,

Գեղեցիկ յորժամ կարգոց ըզգուշացի օրինաց :

Խցէ թէ որ ասացէ, զի առ բարուցդ վասութեան

Երբու մերձ ըզբեալք կոր քեզ զըսակն առիթեր:

Կորուսեր առ երկիւղի, պայպարեցար 'ի կըսի.

Ըստ կնէմի ազատական գործ մի յախուսն ապիկար :

Ի կորդակն յորժամ հայել եհաս ու 'ի սայր գեղարդան:

Դահի և զերկիւ մի յայնժամ լունար վասութեամբ :

Զայտոսիկ 'ի քեն մի լուցել ըզգործն, իմ որդեակ :

Տեսանես, քանի ընդ վասուն հայրենիք խոթոսին :

Զի զասսակցն ուռենանայ, իսկ թէ կայցէ յուլսւթեան:

Ի սուսեր նըսեմութեան շիշելափառ կորընչ :

Ու արդենք 'ի մեռեց և լուտական այս կնանանց

Ի թիկունս, մի որդեակ, հասանիրիս 'ի նըպասու :

Ցիրուունս 'թէ մըսագիւր յորդիցիս ոչ զարմնամ:

Զամոսին կամէւկան փոյթ 'ի բարիս ինչ տեսից,

Բայց կարծեմ ոյլ ինչնոցա խաղալ բազդի խաղսանոր .

Գիտեն դիք զամենայն յեղափինել մեր 'ի վայր:

ՊԱՐ

Ո՛վ տիկին զարմանալք, քանի շրբեղոյ խօսեցար

Զինէն և զնըմանէ, զի ինընկամթիւն իմ կըրկին :

ԹԵՍԵՒՆ

Այսորին յինէն զըսոյցը են խօսեցեալք, ով մասիրիկ,

Ի կէտ նըզատակի հային՝ յոր միտք իմ ոգեաց

Ըզկործն, թէ յորդամ սատերկւրեաց նորհըրդոց .

Ըզոսին գիտեմ և ես, զոր ինձ լինիս իցրատուու ,

Զի հետք ամենէն 'ի բարոյից այս իմոց՝

Դըժուարին յիրաց խուսել զի յաճախ գործեալբարիս:

Տըկեցսա այս բընյթ ուղարութիւն առ շնէլնս,

Զարց հանապազօք պատուհասէ ինձ լինել:

Ամարթ պայտէնեւէ և զիմիթափել 'ի ճըգանց,

Զինչ զինէնչըծծեացն 'ի մահացուաց դըպարհէ:

Զի դու իսկ որ զիս ճընար, զնեդաս զինե երկիւղի:

Հանդարտել վաստակոցըս առաջին յորդորեն .

Զեռանի՛տափ եղց ի դործ առ ի շրմել զյիսկունք։
Համօզիքը ողջը բախէք, թէ ո՞վ զնու զօրութեամք։
Ալազէս արդ, և ո՞վ գիշ արկեալ ընդգէմ նախաճակս։
Քաղաքի զայսիշամօրէն տաց արկանել ըզմէնիս։
Ըստ կամաց իմց լից. և մաս խօսից արորեալ։
Ի համոյիշ հաշուութեան զշմուվուրն յանգուցից։
Զի եւ ինքն ըզմի իշանն ետոս նըմին զպեսութիւն,
Ծզբաարքի զուգալինի յազստութիւն թափեցի։
Բնից իմայոցիկ առից վրկայ վլրաստոսու,
Ի իրաւա երթայց նոցա, և զուշ մոգեմն զարու.
Ի մանկանց Աթենացու զենտիրն ընտիր գումարեալ։
Սիդ երթայց, և նըստաեալ, պատգամաւոր յըլեցից։
Ի իրադիր գիտակցն անկեցը՝ առ կրծն։
Օ՞ն ՚ ասց, ձերունիք, ըզուորք ասուարթօ՞ն ի մօրէս,
Զի ՚ առոն ըզան կըսկա աաշնորդէալ տանիցիմ,
Ծզբաարք կանեալ ձեռու . քանիշ առ մարտ ապաշորչ
Որ ոք ու զետիմիք ընմանելից հատուուէ,
Զի շընալ ողբինուրու տուեալ ուուեք առ ծընողա։
Ընդոյն նըմանասիա յիւրօց որդւոց ընկայիք։

ՊԱՐ

Զիարցյ Արգոս՝ յասակ հայրենեաց,
Լը-արուք զայց, լըւարուք՝ գլշնանիս
Առ աստուած զերկիւզած մէր, և առ մեն
Պելազեանս, և որ յԱրգոս կան բընակը։

ՊԱՏԱԾԱՆԻ ՊԱՐՈՒՆ

Ի գիտճան ոհ երբ յանգեր վըամենց իմ,
Զի զալիս մորց ի պրոյն թափեացէ,
Արասոց հաւա և զերկիր ինարաց։

ՊԱՐ ԵՐԿՐՈՒ ԱՆԴԱԾ

Անզիր սուրբ՝ գից է պաշտօն քաղաքիս,
Եւ ՚ի զարձն՝ յաւեժական բարութիւնց,
Անզակ հասցէ գէճին ինչն մեզ,
Զի շըրմէ տասուք որուոց ի թաղեւ:
ՊԱՏԱԾԱՆԻ ՊԱՐՈՒՆ ԵՐԿՐՈՇ

Յիս, քաղաք Աթենասայ, հայեաց մօրս,
Արտօնել զմշակնացուաց մի զօրէնս,
Արտաց տանին պաշտօն, ինչ յանեաց
Զախողանս. հիբն լիցիս մշակ նըպաստ։

ԹԵՍԵՒԻՍ, ՔԱՐՈԶ ԱԹԵՆԱՅԻ, ՊԱՐ, ԱԴՐԱՍԱՆ
ԹԵՍԵՒԻ

Եմէ արուեստ այս իցէ քո և պատարկու լինիցիս
Քաղաքին և ինձ ինչնին, հըշշակ համեալուզ քարոզու։
Համաւ ընդ Ալովաս, և ընդ վասակս իսմիննան,
Վանեալ ըբանաւորին կապեանա ըբանա ոգենիլիք։
Աշաւէ ՚ի քէն թեսեսւ տալ ըբանաւլն ՚ի լիրիմ,
Արժանի լինեւ ըլլիցն ըբանակից գուլվ քեչ.
Եւ զամբոն ինքիթեանց քեն սիրելի արտօնեաւ։
Ինչ գումիւնէն կամցին ըլլանս անէն կոց մընս,
Եւ իցն եթէ յուրաստ զայս յաւելցն կըրկին բան.
Ընդունէ զեկն ինչն ասպարուկիր բանամին։
Գումարտակ Ենպամիւթիւնի եկեալ հասեալ տողեսին
Ըզմէնիս կալ յիշորեաւ. վասաւի զէն և ՚ի զարտ։
Մըսագիւր կամակրոց յանձնին կալս. փութապէս
Քաղաքն զիշտ վասնդն, քանիշ գիտաց և զիմէկամն։
Ազէ, ով արգեւք առ իս զայ մերնենայ յանդիմն,
կաղմաքի, որուէ կործի զի հասասնաւ դիմէմու՝
Քարոզ ոք հանգարտեալ գիւր արասու թէ ճըզանցդ։
Ի նըպաստ ելունից և խորհրդոց իմշասոց։

Աւարտն յասակիայս։